

(Lydricus)

xxvi, 37. Waar heb ik u dus gevonden, zodat ik u leerde kennen? Want alvorens ik u leerde kennen waart gij nog niet in mijn geheugen. Waar heb ik u dus gevonden, zodat ik u leerde kennen? Waar anders dan in u, boven mij? En daar is geen sprake van een plaats; en wij verwijderden ons en komen naderbij, en van een plaats is geen sprake. Waarheid, overal zijt gij gezeten voor allen die u raadplegen, en aan allen tegelijk geeft gij antwoord, ook al raadplegen ze u over verschillende dingen. Duidelijk antwoordt gij, maar niet door allen wordt gij duidelijk gehoord. Zij raadplegen u allen over hetgeen ze willen, maar ze horen niet altijd wat ze willen. Uw beste dienaar is diegene die er niet zozeer naar uitziet om van u te horen wat hij zelf heeft gewild, maar die er eerder op bedacht is te willen wat hij van u gehoord heeft.

xxvii, 38. Laat heb ik u liefgekegen, o schoonheid, zo oud en zo nieuw, laat heb ik u liefgekegen! En gij waart binnen en ik was buiten, en daar zocht ik u, en ik rende, wanstaltig als ik was, op de schone dingen af die door u gemaakt zijn. Gij waart bij mij en ik niet bij u. Ik werd ver van u gehouden door dingen die niet bestaan zouden hebben, als ze niet in u bestaan hadden. Geroepen hebt gij, geschreeuwd en mijn doofheid doorbroken;

gestraald hebt gij, geschitterd en mijn blindheid verjaagd; ge-geurd hebt gij en ik heb ingedemd en smak nu naar u; geproefd heb ik en nu honger ik en dorst ik; aangeraakt hebt gij mij en ik ben ontvland naar uw vrede.

xxviii, 39. Wanneer ik u eenmaal aan zal hangen uit heel mijn wezen, zal er voor mij nergens meer leed zijn, nergens meer last; dan zal mijn leven levend zijn, volkomen vervuld van u. Nu evenwel - want wie gij vervult die beurt gij op - ben ik nog niet van u vervuld en dientengevolge mijzelf tot last. Er wordt nog gestreden tussen mijn vreugden waar ik om schreien, en mijn droefheden waar ik mij om verblijden moet - en hoe de overwinning uit gaat vallen, weet ik niet

Te laat bij: h u liefgekege... / Apriks Rejoices as Lyricus

(Siro)

Gilg (c.)

skid
h
tid

38 XXVII. Sero te amavi, pulchritudo tam antiqua et tam nova, sero te amavi! et ecce intus eras et ego foris et ibi te quaerebam et in ista formosa, quae fecisti, deformis irrueram. mecum eras, et tecum non eram. ea me tenebant longe a te, quae si in te non essent, non essent. vocasti et clamasti et rupisti surditatem meam, coruscasti, splenduidisti et fugasti caecitatem meam, fragrasti, et duxi spiritum et anhelo tibi, gustavi et esurio et sitio, tetigisti me, et exarsi in pacem tuam.

TE laat heb ik U liefgekegen, o Schoonheid, die zoo oud en 38 toch zoo nieuw zijt, te laat heb ik U liefgekegen! En zie, Gij waart in mijn binnenste en ik was buiten en daar zocht ik U, en ik, die wanstaltig was, stortte mij op de schoone dingen, die Gij gemaakt hebt. Gij waart met mij, maar ik was niet bij U. Die dingen hielden mij ver van U, die niet zouden zijn, als ze niet waren in U. Gij hebt mij genood en geroepen en mijn doofheid verbroken, Gij hebt geblonken en geschitterd en mijn blindheid verdreven, Gij hebt lieflijken geur verspreid en ik snoof dien in en hijg nu naar U, ik heb geproefd en nu honger en dorst ik, Gij hebt mij aangeraakt en ik ben ontbrand naar Uw vrede.

39 XXXVIII. Cum inhaesero tibi ex omni me, nusquam erit mihi dolor et labor, et viva erit vita mea tota plena te. nunc autem quoniam quem tu impleas, sublevas eum, quoniam tui plenus non sum, oneri mihi sum. contendunt laetitiae meae flendae cum laetandis maeroribus, et ex qua parte stet victoria nescio. contendunt maerores mei mali cum gaudiis bonis, et ex qua parte stet victoria nescio. ei mihi! domine, miserere mei! ei mihi! ecce vulnera mea non abscondo: medicus es, aeger sum; misericors es, miser sum. numquid non temtatio est vita humana super terram? 11

WANNNEER ik U met mijn gansche wezen zal aanhangen, zal 39 nergens voor mij smart en moeite zijn en zal mijn leven, geheel vervuld van U, een levend leven zijn. Maar nu, waar Gij hem steunt, dien Gij vervult, en ik niet vol ben van U, ben ik mijzelf tot een last. Mijn beweenswaardige blijdschap strijdt met mijn verblijdenswaardige droefheid, maar aan welke zijde de overwinning is, weet ik niet. Mijn slechte droefheid strijdt met mijn goede vreugde, maar aan welke zijde de overwinning is, weet ik niet. Wee mij, Heere, ontferm U mijner! Wee mij! Zie, mijn wonden verberg ik niet: Gij zijt de geneesheer, ik ben krank; Gij zijt barmhartig, ik ben ellendig. (Siro)

(8)